

Adam Wsiołkowski

2015-09-24

Adam Wsiołkowski urodził się w 1949 roku w Krakowie. Ukończył studia na Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP pod kierunkiem prof. Wacława Taranczewskiego. Otrzymał dyplom z wyróżnieniem i medalem rektora w 1973 roku. W tym samym roku rozpoczął pracę pedagogiczną w Akademii – najpierw jako asystent, następnie samodzielnie prowadził katedrę rysunku. Od roku 1993 prowadzi pracownię malarstwa. W latach 1996-2002 pełnił funkcję dziekana Wydziału Malarstwa ASP. W latach 2008-2012 był rektorem ASP w Krakowie. Od 2003 roku jest także profesorem Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Adam Wsiołkowski uczestniczył w ponad 150 wystawach w Polsce i na świecie – m.in. w USA, Niemczech, Francji, Turcji, Szwecji, Belgii, we Włoszech i na Kubie. Otrzymał ponad 20 nagród w konkursach malarstwa, rysunku i plakatu, a w 1991 roku nagrodę Ministra Kultury i Sztuki RP za wybitne osiągnięcia artystyczne i dydaktyczne. W latach 1981-82 przebywał na półrocznym stypendium Fundacji Kościuszkowskiej w Stanach Zjednoczonych, uzyskując tam równocześnie stypendium fundacji Ford&Rockefeller.

Obrazy Wsiołkowskiego znajdują się w muzeach i galeriach w całej Polsce, a także w zbiorach New York Public Library, Polish Institute Of Arts & Sciences, Kościuszko Foundation w Nowym Jorku oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Adam Wsiołkowski maluje cykle obrazów. Jako pierwszy powstał cykl *Matnia* (od 1972 roku), później *Zjawisko* (od 1974 roku), *Miasto nieznane* (od 1979 roku), *Cztery żywioły* (1984), *Obecność* (od 1984 roku), *Nie-obecność* (od 1997 roku) oraz *Felek i ja*.

Jego prace są głęboko przemyślane. Rzeczywistość w dziełach Wsiołkowskiego jest stała, powtarzalna, zorganizowana przez znaki-wyznaczniki. Są nimi figury geometryczne, stereometryczne, ale także formy niegeometryczne o płynnych kształtach, czasami rozpływające się w tle. Najczęściej przybierają one sylwetkę artysty, ale także formę kropli czy płomyka obecnego niemal we wszystkich przedstawieniach oraz nieregularnych cieni będących niematerialnym dopełnieniem form.

Świat w twórczości Wsiołkowskiego istnieje w ruchu, w zmianie, w dzianiu się. Jedne zjawiska przechodzą w inne. Procesom, które zachodzą w obrazach towarzyszą charakterystyczne płomykowate formy nazwane przez autora UPO (Unidentified Painted Object – Niezidentyfikowany Obiekt Namalowany).

Opracowano na podstawie strony www.wsiolkowski.pl oraz książki Marii Zientary „Najnowsza sztuka krakowska cz. II”.